

Moyses dux populi sequebatur cum virga. Quibus in via Amalec cum exercitu occurrit, iter armis obstruere vult...

Plenaria, id est, Missalia. Glofaria. D. Du. Can. g. Frequentiam, hanc in qua Reliquias...

Scrinium, capsa in qua Reliquie sac. reconduntur, vulgo Eferin.

Mutato Sac. sacerdotis ab una parte Altaris ad aliam, & elevatio manuum, cum recitat Collectas.

Exed. 17. Moyses dux populi sequebatur cum virga. Quibus in via Amalec cum exercitu occurrit, iter armis obstruere vult...

... fine disceptione. Ita Innoc. III. c. 24. ejusdem Libri; Heb. 12. 11. Tim. 2. 8. Ritus in lectione Evangelii.

V. Sacros ad sinistram partem Altaris accedens, pronuntiat Evangelium, significans, quod Christus non venit vocare Justos, sed peccatores ad penitentiam...

... dicitur in Missa. Ita Innoc. III. c. 24. ejusdem Libri; Heb. 12. 11. Tim. 2. 8. Ritus in lectione Evangelii.

Oblationes Populi per Evangelium.

Oblationes a Populo non negligende. Verum, que antiquum illud Religionis officium petant, sub uno veluti aspectu exhibere Concilium Mediolanense...

Quomobrem sacri Canones aliquid 3 Fidelibus in sollempni Milla Sacrificio jubent offerri, ut enim Canones Concilii Gangrensis 7. & 8. Valensis 1. Canonem 4. Aurelianensis...

... dicitur in Missa. Ita Innoc. III. c. 24. ejusdem Libri; Heb. 12. 11. Tim. 2. 8. Ritus in lectione Evangelii.

Oblationes a Populo non negligende. Verum, que antiquum illud Religionis officium petant, sub uno veluti aspectu exhibere Concilium Mediolanense...

Quo in officio servatur, ut quod antiqua Ecclesiastica consuetudo est, primo more, deinde secundo offeratur. Sacerdos Missam celebrans, oblationes accipiens causa ab Altari paululum se removere licet; At inde longe distans, aut per Ecclesiam vagari, eamque quasi circumire, nullo modo licet.

Ab illi vero Oblationes in accipiuntur, ut antiquo etiam Canon ceterum est, qui scilicet inter ceteros animo diffidentes, inimicis exercet; quique furari, meretricis, fornicari, raptos, quive alio nomine publicis, notarique criminatis sunt.

Capellani, aliisque Sacerdotibus, & alii item prater Cathedralis, Ecclesie, earumque Fabricæ, ac Scholæ, pifque ejusmodi Collegii, atque alii quibusvis Jus Parochiale non habentibus Oblationes deinceps inter Missa Sacrum accipere, aut exigere omnino interdicitur...

Quicquid deinceps Oblationes, sive pecunie, sive cereie sive alio elemosyna genere in Missa Sacrificio a Populo fit, ea est fiant, & a Sacerdote accipiuntur, dum cantur Antiphona, que Offertorium appellatur. Quod si Missam non conventualis est, semper tamen cum etiam fiat, accipiuntur proximæ, antequam Hostia, & Calicis Oblatio fiat.

Qui vero oblaturi sunt, Missa Sacrificio, in quo Oblatio fit, & ab initio pie, devotæque inserant, nec vero inde abeat, nisi ubi peractis Sacrificio, Benedictione Sacrosanctam demum accipiant; que in fine Missæ de More fit.

Inanes, publicæ peccatores ad Offertorium non sunt admittendi, nec ii, qui cum proximis implacabiles inimicitie gerunt. Nam Concilio Carthaginensi 4. statutum est, Ut Oblationes distenduntur fratribus neque in sacrario, neque in gazophylacio recipiantur. Excludi autem ab eo non debent pauperes, qui si minus duo æra minuta, certe corda sua, & corpora Deo, ut victimum, & hostiam sanctam, viventem, placemque offerre possint, cum Sancto Bernardo Sermone de Purificatione Beate Virginis Mariæ dicentes: Duo minuta habet, Dominus, corpus, & animam...

Mat. 26. 11. Quod Jesus jam non potuit ambulare apud Jus Oblationem, sed cogitare cum Judæi interficere, sed abiit in regionem juxta desertum, & ibi morabatur cum Discipulis suis. Silentium ergo Sacerdotis, latibulum Christi significat. Manus iterum Sacerdotis abluat, ut magis magisque mundat, Hostiam immaculatam offerat. Unde David Rex cum jam Penitentiam mandatus esset, orabat, ut amplius mundaretur. Amplius (inquit) lava me ab injustitia mea, & a delicto meo munda me.

Qua- Nat. Alex. Theol. Tom. 1.

tenam refumit: quia Cum sero esset una Sabbatorum, & fo-

Phil. 1. 7. Quid silen-

Hac dona, hac numerata, hac sancta Sacrificia illibata in

Ter cruce signat Hostiam simul & Calicem, dicendo, benedictam, ascriptam, ratam; quia Christus tria commu-

Signum Crucis quinquies imprimitur super Oblata post Consecrationem, dicendo, Hostiam puram, Hostiam San-

IX. Sacrosdos paululum elata voce, percussitque pectore, dicens, Nisi quis seque peccatoribus, qui Turres prelatum Con-

X. Subdiaconus, & Diaconus Patenam praesentant, quam Sacrosdos accipiens, cum ea sibi Crucis signum imprimit, eamque osculatur, quo Ritum Sanctarum Mulierum officium

transfiguravit. Car autem non ad haec verba, Per quem haec omnia, Domine, semper bona creas, sed ad sequentia, Sanctificas, vivificas, benedicas, signum Crucis fit super Oblata, explicat S. Thomas, Opusculo 18. quod Missa Expositio-

Sacrosdos iterum imprimit tres Cruces cum Hostia super Calicem, dicendo; per ipsum, & cum ipso, & in ipso ad designandum Crucifixionem Christi, quae post intervalla-

De Passione corporis sit Dominus per Prophetam: O vos omnes, qui transitis per viam, ascendite, & videte si est dolor sicut dolor meus. Fulerunt enim manus meas, & pedes meos: sinumerantur omnia ossa mea. De propensione

IX. Sacrosdos paululum elata voce, percussitque pectore, dicens, Nisi quis seque peccatoribus, qui Turres prelatum Con-

X. Subdiaconus, & Diaconus Patenam praesentant, quam Sacrosdos accipiens, cum ea sibi Crucis signum imprimit, eamque osculatur, quo Ritum Sanctarum Mulierum officium

XI. Frangit Sacrosdos Hostiam, ut in fractione Panis Dominum cognoscamus, sicut illi duo Discipuli Dominum cognoverunt, quibus ipse die Resurrectionis Jussus apparuit con-

Ordo agen-

Threm. 1.

Psal. 21.

Marr. 26.

Quid signi-

Ordo agen-

fammata beatitudine fruuntur: Pars quae comeditur, Fideles in terris mortalem adhuc vitam agens significat, qui Sacramento unatur, & laboribus varisque calamitatibus conteratur, sicut panis conteritur dentibus. Pars quae servabatur olim pro inferorum Communionem, nunc autem eum altera famiat a Sacrosdote celebrante, significat mysticum Christi Corpus jacens in sepulchro, iustus scilicet quorum corpora requiescent in sepulchris, & Animae regnant cum Christo. Hinc vulgari verba:

Haec sic dividitur in partes; sinistra beatorum; Dux partes seorsum extra Calicem reservantur, quasi extra passionem, quae per Calicem designatur. Christus enim retragens ex mortui, jam non moritur, mors illi ultra non dominatur. Et qui cum ipso sunt Sancti, non esuriant, neque sicut amplius, neque cadet super illos fol. neque tullus arsus, quoniam prius transierunt. Vel, ideo in tres partes Hostia dividitur, ut tres Ecclesiae ordines designentur, Praepositorum, continentium, & conjugatorum; quibus omnibus Corpus Domini signum est unitatis, signum concordiae, & pacis & casti aeternae salutis. Multiplices crucis impressiones, sive aere, sive post Consecrationem a Sacrosdote super Oblata factas, & Hostiae fractionem ita explicat Innoc. III. Libris De Mysteriis Missae S. Th. 3. P. Q. 83. Art. 5. & alii.

XII. Panis Benedictio fit in Missis Parochialibus singularibus diebus Dominicis, Festisque sollempnioribus, & veteri Ecclesiae Instituto, ut in supplementum Communionis Populo Christo distribuitur; quoque signo testificantur quicunque Sacris Mysteriis interant, se in Fidei unitate permanere velle, & mutuum inter se caritatem servare, ut qui sint unum Christi Corpus, ipso Pane represententur. Post Communionem in Missa distribui debet, siquidem Eucharistiae vice ceperit cogitari, postquam Fidelium fervor deservit, qui primis nominis Christiani fecerunt testes saltem communicantibus, quoties sollempnes Synaxes celebrabantur; Plebique Panis benedicti usum, quibus in Ecclesia est, ad Innocentium 2. Pontifici Maximo tempora referant, qui Epistola ad Decemviri cap. 5. scribit. De fermento, quod die Dominico per Titulos mittimus, superfluum nos consulere volumus, cum omnes Ecclesiae nostrae intra civitatem sint constitutae: quarum Praesbyteri, quia die ista propter plebem sibi creditam nobiscum convenire non possunt, idcirco fermentum a nobis consecrum per Acolythos accipiunt, ut se a nostra Communionem maxime illa die non iudicent separatos. Quod per Parochias fieri debere non puto, quia non longe portanda sunt Sacramenta; nec nos per Coemeteria diversa constitutis Praesbyteris destinamus, & Praesbyteri eorum conscientiam sui habent, atque licentiam. Sed de Eucharistia, non de Eulogis, seu Pane benedicto hanc locum esse intelligendum, Viri Eruditi sentent, quorum probabilior opinio videtur. Alii ad Pium 2. referunt, ex cuius Decretis ab Urone Garnetensi p. 2. Decreti, cap. 37. laudatur, quod Nomenclis Concilii Can. 9. constitutum legitur: Ut de Oblationibus, quae offeruntur a Populo, & Consecrationibus superfluis, vel de Panibus, quos offerunt Fideles ad Ecclesiam, vel certe de suis Praesbyteris conveniunt partes incisas habeant in vase vitreo: ut post Missarum sollempnia, Eulogias omni die Dominico, & in diebus Festis exinde accipiant. Idem statuit Hincmarus, Archiepiscopus Remensis in Capitulari 1. cap. 7. Monachis Clunacensibus Eulogias, sive Panes benedictos in Refectorio inter alios cibos fuisse distributos, antiquae corum consuetudines testantur Lib. 2. c. 30. In privatis diebus Hostia non consecrata portatur in Refectorio, ut his, qui eo die non communicaverunt, per manus Sacrosdotis distribuatur. Et Lib. 3. c. 12. ubi Sacrae Officium describitur: Porro picidam cum Hostia non Consecrata in Refectorium, de quibus singuli praebant, qui noluerunt: aut non potuerunt communicare. Monac. Fuldenes in Lihello supplici ad Carolum Magnum postulavit, Ut communicationem fracti Panis ante cibum quotidie sumere non respuatur, secundum exempla praecedentium Patrum. Abbates in Synodo Aquisgranensi anno 817. statuerunt c. 68. Ut Eulogia Fratris a Praesbyteris in Refectorio dentur, his nimirum, qui Eucharistiam non sumperant. Eulogia, itaque, seu Antidoton, ut Graeci vocant, seu Panis benedictus; ut nos vocamus, institutus est, ut Sacrae Communionis, olim frequentioris, vicarius esset. Nihilominus processu temporis Fidelibus omnibus distributus est, is etiam, qui Eucharistia relecti essent. De quo Honorius Augustinus in Gemma Animae, c. 67. Statutum est: Inquit ut Panis post Missam benediceretur, & Populo pro benedictione Communionis partivetur, & Eulogia dicebatur. Sed quia hoc in Quodammodo fieri non licuit, Oracionem super Populum dici Ecclesia instituit, ut per hanc particeps Communionis sit. Illis tantum dari debet Panis benedictus, qui ad Communionem jus habent. Quomobrem Catechumens, publice Paenitentibus, & absentis a Communionem, olim Eulogiae negabantur. Hinc Theophilus Alexandrinus. Can. 7. Quae in Sacrificio rationem offerunt, postea, qua in sanctorum usum consumuntur, Clerici dividant, & nec Catechumenus ex eis bibat, vel comedat, sed solum Clerici, & qui cum eis sunt fideles fratres. Idem testatur Greg. Thronensis, Nat. Alex. Theol. Tom. 1.

Panis Bened-

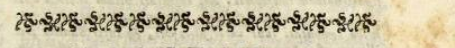
Panis bened-

Panis Bened-

Lib. 5. Historiae Francorum, cap. 15. & Lib. 8. c. 20. Hareticis igitur, Excommunicatis, & publicis peccatoribus dari non debet Panis benedictus; non bellis projecti, aut ad profanos usus adhiberi. Cum autem Ecclesiae benedictione sit a cibis communibus quodammodo segregatus, & ex piis motibus, quos in comeditibus excitat, ut Sacramento quoddam vim habeat remittendi peccata venialia, Daemones a bigendi, morbos etiam corporis (cum Deo placuerit) ex efficacia precum Ecclesiae, & Dei omnipotentis, sanand; ut plurima exempla probant ex SS. Actis petra; sumi debet cum fide, reverentia, & modestia. Unde olim in Ecclesia comedi solitum, discimus ex Decreto Synodi Constantinopolitanae tempore Alexii Comneni Imperatoris habita ad quantum Monachorum Quatuordecim: quem Ritum etiam a Latinis servatum legitur.

In partes aequas Panis benedictus dividi debet pro numero Parochianorum, & divitibus, ac pauperibus aequaliter distribui, sicut Eucharistia, cuius symbolum est, in illius rationem distributionem hic ordo servari debet, ut primo Clerici, deinde locorum Dominus, Magistratus, Consules, honorarioribusque Parochianis; tum promiscue Plebi erogetur.

Denique dimisso Populo hac formula, Ita Missa est; vel Benedicamus Domino, Sacrosdos benedicti Christi summi Sacrosdotis nomine, in quo Patet Aeternus Benedicimus nos omni benedictione spirituali in caelestibus. Ritus ille significat supremam benedictionem, quam Christus dedit ad caelos ascensurus Discipulis dedit; vel Missionem Spiritus Sancti, in Fidei unitate tota Sancta Trinitas operata est; unde Sacrosdos populo benedicti in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti; vel sollemnem illam benedictionem, quam Dominus, ac Salvatore noster Electis suis in ultimo Iudicio impertiet, dicens: Venite, Benedicamini Patris mei, percipite Regnum, quod vobis paratum est ab origine mundi: Sicut porro Sacrosdos auctoritate Christi, cuius Minister est, Populo benedicit; ita Christiani benedictionem a Deo sibi mutuo adpreari debent, prout Ecclesiae primitivae Fideles fecere consueverunt. Unde Tertullianus, Lib. De Testimonio Anima, c. 2. ait: Benedicite inter nos summam est disciplina, & conversationis Sacramentum. Benedicite Te Deus, tam facile pronuntias, quam Christiano necesse est.

TRACTATUS

De Sacramento Penitentiae.

PER Lavacrum regenerationis novam quendam vitam ingredimur; cum in eo vetus homo nostro crucifigatur, neque vivat jam in nobis nisi novus, homo Iesus Christus Dominus noster, quem baptizati induimus. Ingreddimur porro in hanc vitam, non ut otio, ac deliciis indulgeamus: sed ut contra mundum, carnem & diabolum continuo militemus. Nemo autem miles ad bellum cum delicis venit. Vocatis igitur in Militiam Dei vivi jam tunc, cum in Sacramento verba respondimus, datur nobis ad hostes superandos adiutor Spiritus Sanctus in Confirmationis Sacramento. Datur etiam ad nostram sustentationem animarum in Eucharistia, non quivis sicut presbiter. Corporis, & Sanguinis Domini nostri Jesu Christi divinum alimentum. Contingit nihilominus, quod in praesens avertitur solet, ut saepe graviter ab hostibus nostris vulnerati corruamus, & quam per Lavacrum regenerationis adepti fueramus vitam spiritualem, amittamus. Sed nec sic quidem oblitus est misericordiae suae Pater ille misericordiam, & Deus totius consolationis. Is enim allevat omnes, qui corruunt, & erigit omnes elisos; quos tanta est benignitas, & clementia, ut omnem humanam affectionem infundite superet. Quod haec ipsius verba testantur. Inix 49. cap. vers. decimo quinto. Numquid oblitus sum multos infantem suum, ut non miserentur filii mei? Et si illa oblita fuerit, ego autem non oblitus sum. Non vult ille benignus, & misericors, pater, & multa misericordia, & praesentibus super malitia, quemquam in peccata lapsum de venia deperire, sed lapsis post Baptisum de remedio providit, Penitentiae scilicet Sacramento, per quod erigimur, ac resurgimus. Nam qui non venit vocare Iustus, sed peccatores ad Penitentiam, non vult mortem impij, sed magis, ut convertatur, & vivat. Sic enim per Prophetam loquitur: Numquid voluistis mea esse mors impij, dicit Dominus Deus. & non ut convertatur a viis suis, & vivat? Et paulo post: Convertimini, & agite Penitentiam ad omnia iniquitatis vestrae: & non erit vobis in ruinam iniquitas. Projicite a vobis omnia praevocationes vestras, in quibus praevocati estis, & facite vobis cor novum, & spiritum novum: & quare moriemini, domus Israel? Quia nolo mortem morientis; dicit Dominus Deus, revertimini, & vivite.

Benedictio Sacrosdotis.

Matth. 23.

Matth. 23.

Joel. 2.

Matth. 23.

Exech. 28.